

În zbor

Blacks

Stau amintiri pitite în trecuturi,
a unui timp ce aripi a avut,
când zborul meu-o zbatere de fluturi
ți se preda cu grad de deținut.

Lăsat la sol, bolnav de sentimente,
în hangarul secundeii am garat,
Și-am prins în nevăzutele gismente
icoana ta, lipsită de păcat.

Dar liniștea se-vântă în ecouri,
pereții cad sub unda unui vis.
Cu fiecă celulă, prin hublouri,
te văd din nou, sclipind fără de bis.

E un balsam sclipirea ta divină,
în ochii mei uscați de-atâta foc,
Căci nu e coperiș ca să rețină
cum strălucești în stilul tău baroc.

Și aripi îmi întind spre-a ta idee
să te revăd o clipă în destin.
Prin propriul vis, pe-a inimii corne
să te pictez la Viață sinonim.

Și îmi aburc voința către tine
te-oi regăsi așa... cum ai plecat
ca să urmezi cărări briliante,
urmând un viitor predestinat.

Stau amintiri pitite în voleturi
și îmi susțin al sufletului zbor.
Drept pasager, lipsit de acareturi,
Sunt numai eu, bolnav de al tău dor.